

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dubrovnik

Poslovni broj Povrv-212/2023-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Dubrovniku po sutkinji Marijana Capurso Kulišić u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Burćina d.o.o. u stečaju, Opuzen, A.Starčevića 8, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivan Sunara, OIB: 17000771045, a njega punomoćnik Zvonko Kristović, odvjetnik u Dubrovniku, protiv tuženika Damjana Urlića, OIB 67349244429, Pera Bakića 9, 20000 Dubrovnik, kojeg zastupa punomoćnica Slavica Butigan Boras, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 31. kolovoza 2026., u nazočnosti punomoćnika stranaka, 23. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u točki I. rješenja ovrši javnog bilježnika Nikše Mozara iz Dubrovnika poslovni broj Ovr-212/17 od 21. ožujka 2017. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos 167.714,41 kuna/22.259,52 EUR¹ (dvadeset i dvije tisuće pet stotina pedeset i devet eura i pedeset i dva centa) sa zateznim kamatama od 9. srpnja 2016. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena do 31. prosinca 2023., a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II. Ukida se platni nalog u točki I. rješenja ovrši javnog bilježnika Nikše Mozara iz Dubrovnika poslovni broj Ovr-212/17 od 21. ožujka 2017. u dijelu zahtjeva za isplatom zateznih kamata tekućih od 8. do 9. srpnja 2016. te se u tom dijelu tužbeni

¹ Fiksni tečaj konverzije 1 EUR = 7,53450 HRK (kuna)

zahtjev odbija, kao i točka III. rješenja ovrši javnog bilježnika Nikše Mozara iz Dubrovnika poslovni broj Ovr-212/17 od 21. ožujka 2017.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tuženikov prigovor radi prebijanja tražbine u iznosu od 90.000,00 EUR.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog postupka u iznosu 1.767,51 EUR (tisuću sedam stotina šezdeset i sedam eura i pedeset i jedan cent), sa zateznim kamatama tekućim od 23. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) podnio je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave - izvotka iz poslovnih knjiga navodeći kako prema tuženiku (ranije ovršeniku) ima tražbinu u iznosu od ukupno 167.714,41 kn. Kako tuženik tražbinu nije podmirio to predlaže donijeti rješenje o ovrši kojim bi ga obvezalo na plaćanje tog iznosa sa kamatama od 8. srpnja 2016. do isplate kao i da mu naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu 2.608,93 kn sa zateznim kamatama koje teku od donošenja rješenja o ovrši do isplate.

2. Rješenjem o ovrši na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nikše Mozara poslovni broj Ovr-212/17 od 21. ožujka 2017., naloženo je ovršeniku (sada tuženiku) da ovrhovoditelju (sada tužitelju) namiri navedenu tražbinu, te je, radi prisilne naplate navedene tražbine, određena predložena ovrha.

3. Protiv tog rješenja o ovrši ovršenik, sada tuženik, podnio je prigovor, pobijajući rješenje u cijelosti, slijedom čega je rješenjem od 22. rujna 2017. rješenje o ovrši stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, te odredio kako će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tuženik u prigovoru, sada odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava postojanje tražbine tužitelja, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

5. Tijekom postupka tužitelj Burćina d.o.o. - u stečaju je brisano iz sudskog registra 20. ožujka 2020., radi čega je rješenjem od 13. srpnja 2021. utvrđen prekid postupka, a rješenjem od 29. svibnja 2023. nastavljen u odnosu na Stečajna masa iza Burćina d.o.o.

6. Tužitelj tijekom postupka tvrdi da je tražbina proizašla iz pozajmice koje je društvo Burćina d.o.o., dalo tuženiku.

7. Prije svega valja reći da je u ovom postupku sud održao pripremno ročište 5. veljače 2019., na kojem su stranke predložile dokaze, iako formalno nije zaključio

prethodni postupak, na idućem ročištu 13. svibnja 2019. održao je glavnu raspravu na kojem je saslušao parnične stranke, pa se sukladno odredbi članka 292. a Zakon o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP) smatra da je dana 13. svibnja 2019. zaključio prethodni postupak.

8. Tuženik se u podnesku od 8. listopada 2024. pozvao na dokaz Sporazum zaključen s OTP bankom od dana 23. svibnja 2019., a kako je riječ o dokazu kojeg tuženik bez svoje krivnje nije mogao priložiti u ranijoj fazi postupka, to je sud prihvatio navedeni dokaz sukladno odredbi članka 299. stavak 2. ZPP-a.

9. Isto tako u fazi glavne rasprave tuženik je u spis dostavio zemljišnoknjižne izvatke za zk.ul. 2235 k.o. Dubrovnik (list 126-130 spisa), tužitelj se nije protivio da se isti koriste kao dokaz u postupku, pa je i ovaj dokazni prijedlog sud prihvatio.

10. U postupku su pregledani Konto kartica od 12. siječnja 2017. (list 4 spisa), konto kartice tužitelja (list 13-19 spisa), Sporazum između OTP banka d.d. i tuženika (list 102-104 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul. 2235 k.o. Dubrovnik (list 126-130 spisa), vještačenje po sudskoj vještakinji Smiljani Čučuković (list 105-107 spisa), saslušana je sudska vještakinja (list 120 spisa), saslušan je tuženik (list 124-125 spisa).

11. Ocjenom provedenih dokaza kako svakog zasebno, tako i u njihovoj ukupnosti, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, zaključak je suda da je tužbeni zahtjev osnovan, a tuženikov prigovor radi prebijanja nije osnovan.

12. Na okolnost postojanja pozajmica tužitelja prema tuženiku na temelju kojih tužitelj potražuje novčani iznos istaknut u prijedlogu za ovrhu koje sa smatra tužbom sud je proveo financijsko vještačenje uz pregled Konto kartica.

13. Sudska vještakinja Smiljana Čučuković u nalazu i mišljenju, pregledom dostupnih isprava koje se nalaze u spisu i to konto kartice BURČINA d.o.o. u stečaju na dan 12.siječnja 2017. iznosi da je iz njih vidljivo da su dani zajmovi vlasniku Damjanu Urliću i to :

- pozajmica od 30.rujna 2013. u iznosu od 58.591,52 kune odnosno 7.776,43 eura
- pozajmica od 31. prosinca 2013. u iznosu od 102.089,40 kuna odnosno 13.549,59 eura.
- obračunate kamate na pozajmice do 31.prosinca 2014. u iznosu od 7.033,49 kuna odnosno 933,50 eura. Zaključuje da Damjan Urlić nije ispunio vratio ove pozajmice, pa Burćina d.o.o. u stečaju ima dospjelu novčanu tražbinu prema Damjanu Urliću u ukupnom iznosu od 167.714,41 kuna odnosno 22.259,52 eura.

14. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka. Smatra da je vještakinja trebala uzeti u obzir cjelokupnu dokumentaciju dostavljenu u sudski spis, te na temelju cjelokupne dokumentacije iznijeti svoje mišljenje i odgovoriti na pitanje suda. Smatra da ukoliko dostavljena dokumentacija nije potpuna ili je vještaku za izradu nalaza i mišljenja potreba dodatna dokumentacija dužan ju je zatražiti od parničnih stranaka. Tvrdi da je vještak kao jedinu dokumentaciju iz sudskog spisa koristio konto karticu tužitelja, dok uopće nije uzeo u obzir Sporazum kojeg je tuženik Damjan Urlić

u svojstvu jamca platca sklopio sa OTP bankom d.d. dana 23.05.2019., a kojim je podmirio dospelje dugove BURČIN d.o.o. po kreditima sklopljenim sa OTP Bankom d.d. za potrebe izgradnje objekta u Opuzenu. Ističe da je Sporazum je dostavljen u sudski spis i bio dostupan vještaku na uvid. Tvrdi da je iz dostavljenog Sporazuma razvidno je da je Damjan Urlić kao jamac platca za korisnika kredita BURČIN d.o.o. sa OTP Bankom d.d., sklopio Ugovor o dugoročnom kreditu br.110704124411, OV-5290/11, javni bilježnik Nikša Mozara, Dodatak br.1 uz Ugovor o dugoročnom revolving kreditu OV-6122/12, javni bilježnik Nikša Mozara, Dodatak br.2 uz Ugovor o dugoročnom revolving kreditu OV-1897/13, javni bilježnik Nikša Mozara, Dodatak br.3 uz Ugovor o dugoročnom revolving kreditu OV-5173/13, javni bilježnik Ivo Radović, Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 131203484170, OU-53715-1, javni bilježnik Ivo Radović. Ističe da s obzirom Burčin d.o.o. nije mogao podmirivati dospelje obaveze ugovori su otkazani, a OTP banka d.d. je pokrenula sudske postupka radi naplate dospjelog duga po naprijed navedenim kreditima i to protiv Damjana Urlića kao jamca platca. Tvrdi da je predmetnim Sporazumom sklopljenim 2019. godine Damjan Urlić je kao jamac platca uplatio iznos od 90.000,00 EUR i time zatvorio sve dugove BURČIN d.o.o. prema OTP banci d.d. te da ima prema BURČIN d.o.o. ima dospjelo potraživanje u iznosu od 90.000,00 EUR za dug koje je podmirio kao jamac za BURČIN d.o.o. Tvrdi da je navedene novčane iznose pozajmio od tužitelja BURČIN d.o.o. u stečaju u vrijeme izgradnje objekta u Opuzenu i za potrebe plaćanja troškova rada izvođača koji su radove izvodili na objektu u Opuzenu. Objekt je u vlasništvu tužitelja. Tuženik novac nije koristio za svoje osobne svrhe već jedino i isključivo za plaćanje izvođača koji nisu imali svoje obrte ili firme. Smatra da je stalni sudski vještak za računovodstvo i financije je bio dužan prilikom izrade nalaza i mišljenja u obzir uzeti i Sporazum sklopljen dana 23.05.20219. godine između Damjana Urlić i OTP Banke d.d., kao činjenicu da je tuženik Damjan Urlić kao jamac platca u cijelosti podmirio kreditno potraživanje OTP banke koje je BURČIN d.o.o. sklopio za potrebe gradnju zgrade u Opuzenu, kao i činjenicu da su pozajmice prema Damjanu Urlić korištene za plaćanje izvođača koji su izvodili radove na objektu u Opuzenu.

14.1. Tuženik ujedno ističe prigovor radi prebijanja potraživanja u iznosu 90.000,00 EUR, temeljen na pravu subrogacije koje je stekao kao jamac (čl. 197. st. 2. Zakona o obveznim odnosima -"Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., u daljnjem tekstu ZOO) te na pravu na prebijanje novčanih potraživanja iste vrste i vrijednosti (čl. 195. ZOO).

15. Usmeno saslušana sudska vještakinja iskazala je da u cijelosti ustraje kao u pisanom nalazu i mišljenju. Iskazala je da je sporazum koji prileži spisu vidjela, ali ga nije uzela u obzir s obzirom da ga nije niti trebala uzeti u obzir jer je iz prijava tražbina prema tužitelju koji je bio u stečaju 29. rujna 2016. vidljivo da Damjan Urlić nije imao prijavljene tražbine prema tužitelju, dok je iz podataka konto kartice tužitelja vidljivo da je uzimao pozajmice koje nije vratio, a koji je iznos jasno naznačila u pisanom nalazu i mišljenju.

16. Iako je odredbom članka 259. stavak 2. ZPP-a propisano da se vještaku se mogu davati razjašnjenja, a može mu se dopustiti i razmatranje spisa. Na zahtjev vještaka mogu se izvoditi i novi dokazi da bi se utvrdile okolnosti koje su važne za

stvaranje mišljenja vještaka, valja reći da se, suprotno tvrdnjama tuženika u konkretnom slučaju ne radi o navedenoj situaciji. Naime, zadatak vještaku kojeg je odredio sud bilo je utvrditi je li u knjigama tužitelja evidentirana tražbina tužitelja s osnova pozajmice i je li ista vraćena. Prema nalazu i mišljenju vještaka utvrđeno je da je pozajmica dana i da ista nije vraćena do dana otvaranja stečajnog postupka, niti je ista prijavljena od strane tuženika u stečajnom postupku nad tužiteljem. Vještak nije dužan stvarati mišljenja i uzeti u obzir naknadnu dokumentaciju i utvrđivati nastanak tražbine nakon otvaranja stečajnog postupka te zaključivati je li eventualnim isplatama tuženika po drugim osnovama vraćena pozajmica. Navedeno predstavlja zaključke suda prilikom primjene materijalnog prava i utvrđivanja odlučnih činjenice, kod odlučivanja o primjerice istaknutom prigovoru radi prebijanja i sl. Vještakinja nije niti u svom nalazu istaknula da joj je za postupanje po zadatku suda potrebna bilo kakva daljnja dokumentacija osim one koja se nalazi u spisu, a jasno je usmeno obrazložila zbog čega dostavljeni sporazum nije uzela u obzir, a koje je obrazloženje sud logično i prihvatljivo, a razlozi o tome iznijet će se u nastavku ovog obrazloženja kod ocjene osnovanosti prigovora radi prebijanja. Prema tome, nalaz i mišljenje sudske vještakinje Smiljane Čučuković, koji je iznesen temeljem pregleda isprava koje se nalaze u spisu, matematički logičan i potpuno jasan, sud u cijelosti prihvaća.

17. Usmeno saslušan tuženik iskazao je da je svu svoju imovinu stavio u temeljni kapital firme Burćina d.o.o., negdje oko 800-900 tisuća kuna. Tražili su i dobili kredit kod OTP banke. Počeli su praviti zgradu, uredno otplaćivali kredit. Trebalo im je da dovrše zgradu još novaca pa su tražili od banke milijun kuna, međutim banka je odbila dati taj iznos zbog čega je firma pala u dug prema banci i bila blokirana. A3 je u stečajnom postupku kupio zgradu. Išao je u banku da naprave sporazum za preostalih 90 tisuća eura koje su ostali dužni nakon prodaje nekretnine. On je s bankom sklopio sporazum te je po njemu sav dug time podmiren. On banci 90 tisuća eura vratio u svibnju 2019. u protuvrijednosti u kunama, a je banka izbrisala sve upisane hipoteke i s njegovih nekretnina. Na upit zašto nije ovo potraživanje prijavio u stečajnom postupku za tužitelja, odgovorio je da je bio u teškoj životnoj situaciji jer mu je čak i puklo oko ured zdravstvenog stanja, da je bio sretan što je ovo riješio i da ga zapravo nije bilo niti briga. Dodao je da je posudio pare i rečeno mu je da će vratiti kad bude mogao, a riječ je o tih 90 tisuća eura. Iskazao je da je uzimao pozajmice, ali ih sve uredno vraćao, a za konkretnu pozajmicu ne sjeća se je li je uzeo pa niti vratio. Pozajmice koje su se uzimale iz firme kako bi se platilo kooperantima koji su bili blokirani jer se često radilo i o manjim firmama u kojima su vlasnici bili u teškoj financijskoj situaciji.

18. Temeljem provedenih dokaza utvrđeno je da je društvo Burćina d.o.o. u trenutku otvaranja stečajnog postupka dana 8. srpnja 2016. imalo tražbinu prema tuženiku na temelju pozajmica od 30. rujna 2013. u iznosu od 58.591,52 kune odnosno 7.776,43 eura, pozajmica od 31. prosinca 2013. u iznosu od 102.089,40 kuna odnosno 13.549,59 eura, obračunate kamate na pozajmice do 31. prosinca 2014. u iznosu od 7.033,49 kuna odnosno 933,50 eura, odnosno ukupno 167.714,41 kuna odnosno 22.259,52 eura. Utvrđeno je da ove pozajmice tuženik nije vratio.

19. Prema članku 499. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., u daljnjem tekstu ZOO) ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće. Prema članku 504. ZOO-a ako ugovaratelji nisu odredili rok za vraćanje zajma, niti se on može odrediti iz okolnosti zajma, zajmoprimac je dužan vratiti zajam nakon isteka primjerenog roka koji ne može biti kraći od dva mjeseca računajući od zajmodavčeva zahtjeva.

20. Tuženik u postupku nije dokazao da bi navedene pozajmice bile fiktivne radi plaćanja kooperantima na gradnji objekt kojeg je gradio tužitelj kako je to iskazao, niti da je riječ o pozajmicama koje bi bile sadržane u ugovorima o kratkoročnom i dugoročnom kreditu i njegovim dopunama u vezi kojih je tuženik kasnije s OTP bakom sklopio sporazum.

21. Naime, člankom 219. ZPP-a propisano je da svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

21.1. Iskaz tuženika se ne može, bez ijednog drugog dokaza, bilo materijalnog bilo personalnog, koji bi potvrdio tako iznesene činjenice u iskazu tužitelja, prihvatiti kao vjerodostojan te isključivo na temelju njegovog iskaza utvrditi postojanje neke činjenice.

22. Dakle, kako je u postupku utvrđeno da je tuženik od tužitelja pozajmio novac kojeg nije vratio, to je sukladno citiranim zakonskim odredbama, i članka 9. ZOO-a, dužan tužitelju platiti iznos primljen na ime navedenih pozajmica u ukupnom iznosu 167.714,41 kuna/22.259,52 EUR. Kako za navedene pozajmice nije naveden rok povrata, a stečajni postupka nad tužiteljem je otvoren 8. srpnja 2016. (što među strankama nije sporno), sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15., 104/17., 36/22., 27/24., u daljnjem tekstu: ST), tražbine tužitelja prema tuženiku dospjele su danom otvaranja stečajnog postupka, pa tužitelju pripadaju zatezne kamate od slijedećeg dana i to od 9. srpnja 2016., a odbiti dio zahtjeva za isplatom zatezne kamate od 8. do 9. srpnja 2016. (točka II. izreke presude).

23. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u točki I. i II. izreke presude temeljem odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a.

23.1. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi članka 29. ZOO-a.

24. U odnosu na istaknuti prigovor radi prebijanja (prijeboja).

25. Pregledom tog Sporazuma utvrđeno je kako su OTP banka i tuženik sporazumno 23. svibnja 2019. utvrdili da su OTP banka, kao vjerovnik i Damjan Urlić, kao jamac, sklopili Ugovor o dugoročnom revolving kreditu broj 1104704124411, dodatak broj 1. Ugovor o dugoročnom revolving kreditu OV-6122/12., dodatak 2. Ugovora o dugoročnom revolving kreditu OV-1897/2013. dodatak 3 Ugovor o dugoročnom revolving kreditu OV-5173/13 te Ugovor o kratkoročnom revolving

kreditu 131203484170 te da su ti ugovori uslijed neplaćanja otkazani, te su ugovorili da na ime dugovanja po tim ugovorima tuženik uplati iznos 90.000,00 EUR jednokratnom uplatom u roku 15 dana.

26. Prema članku 288. a stavak 6. ZPP-a na pripremnom ročištu prigovor radi prebijanja može se istaknuti do donošenja rješenja o zaključenju prethodnog postupka.

26.1. U konkretnom slučaju tuženik je prigovor radi prebijanja istaknuo nakon zaključenja prethodnog postupka pa isti temeljem odredbe članka 288. stavka 6. ZPP-a nije dopušten.

27. Isto tako valja reći da nije dopušten niti po odredbama Stečajnog zakona.

27.1. Prema članku 176. točke 1. ST prijeboj nije dopušten ako je obveza stečajnoga vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnoga postupka

27.2. U trenutku otvaranja stečajnoga postupka dana 8. srpnja 2016. tuženik nije imao regresnu tražbinu prema tužitelju, jer ona tada još nije bila nastala. Tuženik je svoje regresno potraživanje stekao tek naknadnim podmiranjem obveze glavnog dužnika prema banci nakon 23. svibnja 2019. trenutkom plaćanja duga banci kao jamac. Prema tome, u trenutku otvaranja stečaja nisu postojale međusobne tražbine podobne za prebijanje na strani tuženika.

27.3. Člankom 176. točkom 1. ST-a izrijeком je propisano da prijeboj nije dopušten ako je obveza stečajnoga vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnoga postupka. Svrha navedene odredbe jest spriječiti da osoba koja u trenutku otvaranja stečaja nije imala pravo na prijeboj naknadno, tijekom stečajnoga postupka, stekne tražbinu prema stečajnom dužniku te je iskoristi za izbjegavanje namirenja tražbine koja pripada stečajnoj masi, odnosno za ostvarivanje povoljnijeg položaja u odnosu na ostale stečajne vjerovnike. U konkretnom slučaju upravo je takva situacija. Tuženikova regresna tražbina nastala je tek nakon otvaranja stečaja, dok je tražbina tužitelja prema tuženiku postojala već prije otvaranja stečajnog postupka. Stoga tuženik u trenutku otvaranja stečaja nije imao pravo na prijeboj, a naknadnim nastankom regresne tražbine to pravo nije mogao steći.

27.4. Činjenica da je tuženik kao jamac podmirio dug glavnog dužnika prema banci može biti pravna osnova njegova regresnog zahtjeva prema glavnom dužniku, ali sama po sebi ne daje tuženiku pravo da tu naknadno nastalu tražbinu prebije s tražbinom koja pripada stečajnoj masi. Na jamca koji je namirio vjerovnikovu tražbinu načelno prelazi tražbina prema glavnom dužniku u trenutku ispunjenja (članak 91. u svezi s člankom 110 ZOO-a), dakle u konkretnom slučaju nakon 23. svibnja 2019. (s obzirom da je tek tada sporazum sklopljen, a u spisu nema dokaza o tome kada je novčani iznos iz sporazuma uplaćen), ali se ostvarivanje tako nastalog regresnog prava mora podvrgnuti pravilima stečajnoga prava. Stoga se tuženik ne može uspješno pozivati na postojanje svoje regresne tražbine kao osnove za prestanak tužiteljeve tražbine prijebojem. Slijedom navedenoga, sud ne prihvaća prigovor radi

prebijanja, jer je u konkretnom slučaju nedopušten i u smislu članka 176. točke 1. Stečajnog zakona.

28. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki I. izreke rješenja.

29. U odnosu na troškove postupka valja ukazati na stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženo u Zaključku br. 3. sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017., gdje je pod 3.1. navedeno: "Presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude."

29.1. S obzirom da se postupak, povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi, nastavio kao parnični postupak, to nema mjesta razdvajanju troška postupka na ovršni trošak i parnični trošak, već o trošku postupka treba odlučiti u skladu s odredbom članka 154. st. 1. ZPP-a, kao da se radi u cijelosti o parničnom postupku te se tako odluka o trošku postupka temelji na odredbi čl. 154. st. 1. i članka 155. ZPP-a.

29.2. Tužitelju je sukladno čl. 6. i 8. Pravilnik o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" br. 8/11., 112/12., 114/12.) priznata javnobilježnička nagrada koja je prema vrijednosti predmeta spora iznosila 336,31 EUR/2.533,93 kune. Nije mu priznat trošak dostave i predvidivi troškovi jer tužitelj nije dokazao da je ove troškove doista i imao. U odnosu na poduzete parnične radnje u postupku, sukladno vrijednosti predmeta spora i zatraženom trošku tužitelju pripada primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25.) za zastupanje na ročištima 29. lipnja i 31. kolovoza 2026. (po 250,00 EUR), što imajuću na umu vrijednost jednog boda i PDV (25%) čini iznos 1250,00 EUR. Tome valja dodati zatraženi trošak sudske pristojbe 181,20 EUR. Ukupno tužitelju pripadaju troškovi parničnog postupka u iznosu u iznosu 1.767,51 EUR, zbog čega je odlučeno kao u točki II. izreke rješenja.

29.3. Odluka o zateznim kamatama, koje su tužitelju na dosuđeni iznos troška priznate od dana presuđenja pa do isplate, temelji se na odredbama članka 151. stavka 3. ZPP-a i članka 29. st. 2. ZOO-a.

U Dubrovniku 23. rujna 2026.

Sutkinja

Marijana Capurso Kulišić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude i rješenja stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno, u 3 (tri) primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-91c26**

Kontrolni broj: **06dd2-5461a-f5972**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marijana Capurso Kulišić, O=OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.